

I den sammenhæng kunne jeg sige, at hvis man gerne vil have sådan en saltvandsindsprøjtning af arbejdskraft til det danske arbejdsmarked, kan man måske i virkeligheden finde lidt hjælp i den der Metockdom, for der sidder jo i omegnen af 2.000 par i Sverige. De kunne jo vende hjem, og det ville sådan set have en større effekt end den jobplan, vi var enige om. Så det kan man jo lige tage med i overvejelserne.

Men jeg vil gerne spørge til noget, der ville være rart at vide, når man skal ind i de her finanslovforhandlinger. Som jeg forstår på Dansk Folkeparti, har man nogle ønsker, der relaterer sig til udlændingepolitikken, og som skal opfyldes, før forhandlingerne kan gå i gang. Det vil jeg gerne bede hr. Thulesen Dahl svare en lille smule mere præcist på, så vi ved, hvad det er for en bane, i hvert fald Dansk Folkeparti mener at der skal spilles på. Hvad er det for nogen betingelser, man vil have opfyldt, inden forhandlingerne kan gå i gang?

Kl. 13:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, vi forestiller os meget konkret, er, at vi her i efteråret gør nøjagtig det samme, som vi gjorde i 2006. I 2006 havde vi, synes vi, en meget uafklaret situation i forhold til hjemsendelse af afviste asylansøgere. Det gik simpelt hen ikke hurtigt nok. Vi ønskede at få sat et forstærket pres på regeringen for at sikre, at afviste asylansøgere – altså folk, der er blevet afvist til at være her i landet – reelt kom hjem.

Vi kom til finanslovforhandlingerne og sagde til regeringen, at vi ønskede at få en afklaring på det som det første. Den første tid i forhandlingerne gik alene med at afklare det. Vi lavede så en aftale, som vi syntes var tilfredsstillende, og som eftertiden også har vist os var fornuftig – der er for alvor efterfølgende blevet sat pres på hjemsendelse af afviste asylansøgere – og så kunne vi gå i gang med resten af finansloven.

På tilsvarende vis regner vi med, at der i forbindelse med den nuværende uafklarede situation i forhold til dommen fra EF-Domstolen om udlændingepolitikken skal være en tilfredsstillende afklaring. Vi håber da selvfølgelig på, at regeringen tager det så alvorligt, at den afklaring har fundet sted, inden vi sidder i oktober og for alvor skal forhandle finansloven.

Alternativt vil vi gøre nøjagtig som i 2006, altså selvfølgelig møde op, når vi får en invitation,

og drikke kaffen, men sige, at vi lige har noget uafklaret her, som vi skal have løst først.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Østergaard for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:58

Morten Østergaard (RV):

Ja, det var vel så metodikken. Spørgsmålet er så i forbindelse med substansen her: Hvad er det, Dansk Folkeparti forestiller sig? Altså, oprindelig mente man, at man skulle ignorere Metockdommen, altså EF-Domstolens seneste afgørelse. Er det det, som er kravet, eller er kravet, at der kommer nye ting? Jeg har hørt noget om nogle dokumentationskrav og sådan nogle ting, hvor jeg tror, at de fleste, der har været i klørne på Udlændingesservice, ved, at man skal dokumentere alting i forvejen.

Lad det nu ligge, men hvad er det konkret, hr. Thulesen Dahl forestiller sig? Skal regeringen sige nej til det opholdsdirektiv, der har været i kraft siden 2004, og nej til den seneste dom fra EF-Domstolen? Eller hvad er det for en løsning, man forestiller sig?

Kl. 13:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi er blevet spurgt om, hvad vi synes kunne være en løsning, og der er det fuldstændig rigtigt, som hr. Morten Østergaard refererer, at vi har sagt: I og med at vi har fået at vide, at vi ikke har afgivet suverænitet på udlændingområdet, i og med at vi har fået at vide, at det er Danmark, der suverænt bestemmer de ting, og i og med at der ligger en højesteretsafgørelse i den gamle grundlovssag, der siger, at vi kun må afgive suverænitet til EU i nærmere bestemt omfang, som det jo hedder, mener vi faktisk, at det bør være muligt at trække en streg i sandet og sige, at der er afgørelser fra EF-Domstolen, som går videre end det, vi har afgivet suverænitet om, og at vi derfor afviser Domstolens virke på det felt over for Danmark.

I det omfang regeringen ikke kan overbevise om det, er det op til regeringen at lægge et bud på bordet til os, der viser, hvordan man så ellers vil kunne løse problemet. Det har regeringen ikke gjort, og det er klart, at det må vi afvente. Der er det så, jeg siger, at der jo er september til at gøre det, hvis vi skal bevare den normale rytme med hensyn til finanslovarbejdet. Hvis regerin-